

Duc de ducs

Els militants del seu partit li diuen amistosament 'presidente'. És Adolfo Suárez, el «duc», que ja ha obert fort des de Platja d'Aro en el Congrés de presentació del programa electoral del CDS de Catalunya.

J. M. P.

—El CDS s'ha definit repetidament en aquest II congrés federal com un partit no nacionalista...

—No som un partit nacionalista català, ni tampoc un partit nacionalista espanyol. El nostre projecte no inclou

a les institucions després de les eleccions a què ens hem presentat; el que passa és que a Catalunya no vam presentar-nos a les darreres autonòmiques. Tenim un projecte de govern i som la tercera força política d'Espanya al Parlament espanyol i en moltes capitals de província i diputacions som la primera força. No crec que sigui una

«Les televisions autonòmiques han de ser de tots, i no del partit en el govern».

només l'Estat espanyol, sinó que té dimensió internacional.

—Però l'estructura del CDS té dimensió estatal i vostè mateix s'estarà excepcionalment a Catalunya durant la campanya electoral. ¿No coneix la tendència de l'electorat català a decantar-se pels partits sense una connexió estatal tan evident, almenys en les eleccions autonòmiques?

—Em penso que en el conjunt de les eleccions autonòmiques de tot l'estat, els partits estatals sí que tenen èxit. Antigament, el CDS només tenia sis parlamentaris regionals en les diverses autonomies espanyoles i d'ençà de les eleccions del 87 vam passar a tenir-ne més de cent. Teníem uns dos-cents regidors i ara en tenim més de cinc mil. Governem en molts ajuntaments i governem en coalició en una regió espanyola com és Canàries. Som presents

mala carta de presentació per a un partit com el CDS.

—Un dels punts més curiosos del programa electoral que han presentat és el de l'ordre públic. ¿El CDS és partidari que els cossos i forces de seguretat que actuen a Catalunya passin a dependre de la conselleria de Governació de la Generalitat o que es mantinguin sota el control dels governadors civils?

—Sí. La hipòtesi recollida en la nostra proposta programàtica és que Governació estigui al front dels cossos i forces de seguretat que actuen a Catalunya. I acceptem que aquesta possibilitat es converteixi en un fet.

—En aquest any del Mil·lenari, tot i que el CDS no es defineix com a partit nacionalista, ¿què pensa dels catalans com a nació?

—Ja he dit en alguna altra ocasió que sí, que Catalunya és una nació. En

termes constitucionals és clar que Catalunya és una nació.

—¿I com a nació ha de tenir els mateixos drets que les altres nacions?

—Entrariem en la dialèctica de si el concepte nació va emparellat al concepte estat. Miri, Espanya és una nació de nacions. També hi ha les nacionalitats i les regions espanyoles. I entre les nacionalitats hi ha Catalunya. D'aquí no hem de derivar que pugui tenir les mateixes competències que un estat. Catalunya, no obstant això, sí que és també estat, però forma part d'un altre estat que és Espanya.

—¿Que pensa de la possibilitat que canals autonòmics de televisió puguin captar-se des d'altres comunitats autònomes, cas per exemple de TV3 que ja es veu als Països Catalans, o de la TVV, pròximament?

—Em sembla molt bé. Com més pluralisme hi hagi, millor. Ara, cal que hi hagi pluralisme. El que sí que vull és que les televisions autonòmiques siguin televisions de tots, i no del partit en el govern. Sóc partidari que es puguin veure en la mesura que hi hagi pluralisme i sense intencionalitat política en el missatge emès. Això és el que mana la Constitució i el que també diu l'estatut de Televisió Espanyola.

S'està cometent un error molt greu. D'una banda es presenta un projecte de llei de televisió privada i, de l'altra s'augmenten constantment els canals autonòmics. I l'experiència que tenim és que cadascun dels canals autonòmics està sent dominat pel partit en el govern a cadascuna de les comunitats autònomes, amb la qual cosa estem fent aparells de propaganda. □